

Byrde, som det er, at Soldaterne enten maa leve meget daarligt eller ogsaa udrede Noget af deres egen Pung.

Mufjar: Det har noget forundret mig, at de ærede Forslagsstillere holde saa overordentlig fast paa at faae deres Forslag vedtagne som Ændringer til nærværende Lovforslag, og det har saa meget mere forundret mig, som der fra den ærede Krigsministers Side er gjort et Tilbud om at ville skaffe dem Alt det, de ønske, men kun ikke paa denne Lov. Naar de ærede Forslagsstillere ikke kunne forstaa den Modstand, der gjøres imod at optage disse Forslag paa denne Lov, vil jeg dog spørge dem om, hvad de vilde have sagt, hvis man til Loven om Gjennemførelsen af det nye Myntfyftem havde knyttet et Ændringsforslag om en Lønningsforbedring for Embedsmændene; dette vilde i mine Tanker have været lige saa godt og lige saa rimeligt som det Andet. Den foreliggende Lov handler om Gjennemførelsen af det fastsatte Myntfyftem, og det forekommer mig at være aldeles umuligt med denne Titel for Loven at give den det Indhold, som de Herrer tilfugte. Jeg skal slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fønger). Naar man gaar ud fra den Forudsætning, at den Lov, hvorpaa en saadan Forhøielse vilde have sin naturlige og rette Plads, nemlig Loven om Lønninger for Hæren, muligvis ikke vil kunne udkomme i denne Sæssion, og naar man ikke vil have et særligt Lovforslag derom, forekommer det mig, at det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds nævnte Lovforslag i alt Fald er bekvemt dertil. Jeg skal ikke negte, at jeg ogsaa har Betenkelighed ved at optage saadanne Bestemmelser derpaa, fordi der, som jeg tidligere har yttret, er en Gradsforskjel mellem de paagjældende Ydelsers, idet Loven om Tillæg til Embedsmændene handler om Bederlag for Arbeide, medens — som jeg oftere har udtalt her — Lønningen til Soldaterne ikke er et Bederlag for Arbeide, men kun et Underhold, som ydes under Udførelsen af et vist Arbeide, for hvilket der intet Bederlag skal gives. Det er nødvendigt at gjen tage Saadant; thi der er saa Mange, som ikke ville høre det. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mente, at en Sum af 300,000 Kr. ikke just er Noget, som det er værd at lægge Mærke til. Jeg haaber, at vi maa høre lignende Udtalelser af ham, naar vi komme til at forhandle om andre Udgifter i et noget beslægtet Diemed. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hans Beregning over, hvad der hører til et nødtørftigt Underhold for et ungt Menneske paa 22 Aar, men jeg skal kun sige, at jeg derefter med en vis Forfærdelse ser paa de Lønninger for udført Arbeide, der ere opstillede paa et andet Lovforslag, som vi senere i Dag ville komme til at

behandle, nemlig Lovforslaget om Kontorholds-godtgjørelse ved Postvæsenet. Naar det ærede Medlem ganske bestemt pointerede, at det, her er foreslaaet, ikke var, hvad han vilde kalde et ordentligt Underhold for et ungt Menneske paa 22 Aar, men kun henimod et ordentligt Underhold, — og vi maa jo huske, at der tillige gives det unge Menneske Børd in natura — saa mener altsaa det ærede Medlem, at der til et saadant Underhold, der kun er henimod det ordentlige, vil behøves et særligt Beløb af henimod 275 Kr.; men paa Lønningsforslaget for Mænd, af hvem man fordrer et meget anstrængende Arbeide igjennem en Række af Aar, f. Ex. Budene ved Postvæsenet, ser man, at Mange kun ere ansatte til Lønninger af omtrent 600 Kr.; ja Enkeltes Lønning er endog sat til 550 Kr. Da man nu vel ikke har i Sinde at forlange et Slags Coelibatsløfte af disse Personer, maa man vel ogsaa forudsætte, at en Del af dem vil være gift, og naar altsaa de paagjældende unge Mænd foruden det, der her bydes dem, have fri Beklædning, Hus, Lys og Varme, kan man deraf slutte sig til, hvad det er for Lønninger, vi byde den Slags Bestillingsmænd, jeg nys nævnte. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at det Underhold, som kan skaffes til Veie for denne Lønning, ikke en Gang er ordentligt, men flere af hans Sætser ere vistnok absolut for høie. Jeg tror saaledes, at han tager feil, naar han f. Ex. mener, at en ordentlig Portion Middagsmad ikke kan have under 1 Mk. Sa, det er naturligt, at man ikke kan spise Ofsters og saadanne Ting, men Middagsmad kan dog vistnok faas under 16 Sk. Ligeledes maa jeg ogsaa mene, at naar man blot skal give, hvad der kan siges at nærme sig til det Ordentlige, turde 8 Sk. om Dagen til Kaffe og Ol heller ikke være saa ganske lidt. Det er dog, som sagt, egentlig ikke dette, hvorpaa jeg vilde komme ind, men jeg vilde kun gjøre en Sammenstilling imellem, hvad der her forlanges for unge Mænd paa 22 Aar, og hvad det paa mangfoldige andre Punkter i Statslivet bydes Mænd som Bederlag for Arbeide. Naar de her foreslaaede Sætser skulle repræsentere det absolut Fornødne til et yderst tærvælt Livsunderhold, vil det nemlig være indlysende, at det Bederlag for Arbeide, som de af mig før nævnte Personer faae, er ganske overordentlig ringe. Jeg har ogsaa det Haab, at jeg, naar vi komme til Behandlingen af andre Anliggender, vil kunne vinde Tilslutning fra det ærede Medlems Side for en yderligere Forøgelse af Udgifterne, og jeg støtter fremdeles dette Haab derpaa, at det ærede Medlem udtalte, at 300,000 Kr. ikke er nogen meget betydelig Sum. Naar det ærede Medlem til Slutning mente, at Grunden til den Udvandring, som har viist sig ved vore seneste Sæssioner, skulde søges i, at den unge Soldat under sin Tjeneste ikke fik et tilstrækkeligt Bederlag til deraf at kunne afholde sine Ud-